

JARNÝ CHLAPČENSKÝ POBYTOVÝ TÁBOR

29.2. - 3.3.2024

KOŠICE – KALVÁRKA

MODLITBY

MODLITBY A DO

- Tento DOKUMENT, obsahuje modlitby na jednotlivé dni a taktiež DUCHOVNÚ OBNOVU.
- Budeme delení do dvoch skupín → Modlitby sú rovnaké, ale snažíme sa odlišiť prístupom.

○ MLADŠIA SKUPINA

- Zodpovedná osoba: **Jožko Knap**

- Animátori:

- Ján Veľšmid
- Dávid Mihalik
- Martin Fabik
- Martin Groma
- Samuel Kočiš
- Samuel Pásztor

- Účastníci:

- Ján Fedorko
- Filip Snopek
- Maximilián Mantič
- Jakub Snopek
- Michal Krall
- Dávid Dorko
- Benjamín Matis
- Michal Spišák
- Ľuboš Dlugoš
- Alexander Petrovič
- Kristián Kolumber
- Martin Hakulin

○ STARŠIA SKUPINA

- Zodpovedná osoba: **Rasťo Behún**

- Animátori:

- Martin Hudymáč
- Michal Grešš
- Adrián Guba
- Jozef Horvát
- Jaroslav Minárik
- Martin Ropek
- Michal Jiříček

- Účastníci (+Templári):

- Šimon Pavlovič
- Maximilián Matis
- Peter Jiříček
- Samuel Ištoňa
- Svorad Lukáš
- Martin Sudzina
- Krištof Neufeld
- František Miliczki
- Tomáš Ropek
- Adam Dorko
- Ján Tarhanič
- Tomáš Sukop
- Štefan Vlasatý

ŠTVRTOK

VEČERNÉ MODLITBY

Pred modlitbou: usadiť táborové spoločenstvo do kruhu. Do stredu kruhu dať sviečku, stlmiť svetlo. Pri sviečku dať prázdnu nádobu.

Úvodná modlitba: Otče náš!

Prepojenie na večernú hru Slovanské cechy, v ktorej vystupovali zbojníci. Animátor prerozpráva nižší príbeh o jednom zbojníkovi.

Zbojník Klinko a Kompit kráľ – Pavol Dobšinský

Bol raz jeden kráľ, volal sa Kompit, a tomu Kompit kráľovi zmizla dcéra – uniesli ju čerti do pekla. Nevedel Kompit kráľ, ako by dostal dcéru nazad z pekla – spomenul si však, že v jeho krajine žije vychýrený zbojník Klinko, ktorý vedel ukradnúť aj koňa spod husára. Dal Kompit kráľ zavolať zbojníka Klinka na zámok a poprosil ho, aby sa pokúsil ukradnúť jeho dcéru z pekla – ak sa mu to podarí, že mu ju dá za ženu.

– Dobre, skúsím to, – povedal zbojník Klinko.

Vypýtal si od kráľa kriedu, čo by písala votroje, tri funty tymianu, tri tehly a s tým sa pobral do pekla. Prišiel zbojník Klinko do pekla, a hneď začal opisovať trojitou kriedou okolo seba tri kruhy a pritom dymil tymianom a rozostavoval tehly. Zavoňali čerti tymian, zhŕkli sa okolo neho a volali:

– Zbojník Klinko, čo tu chceš, čo tu dymíš?

– A veď vidíte – staviam vám v pekle kostol. A tymianom dymím, aby ste vedeli už dopredu, ako tobude, keď vám tu kňazi budú dymiť popod nos.

Čertom až dych zastavovalo od toho tymianu – ak im boli milé životy, nemohli dopustiť, aby niekto staval v pekle kostol.

– Jaj, Klinko, nestavaj, – volali. – Radšej ti dáme, čo budeš chcieť.

– Nuž, na to ste mali prísť dávno, – povedal zbojník Klinko. – Nebudem stavať, keď mi dáte Kompit kráľovu dcéru.

Priviedli mu čerti akési dievča bez ruky.

– Ej, vy darebáci a vy si myslíte, že vám naletím? – zvolal zbojník Klinko, a hneď začal znova dymiť a stavať.

Priviedli mu čerti druhé dievča – bez nohy.

– Ste vy len potvory! – zvolal Klinko. – Ak mi zaraz nedáte tú pravú, nebudem vás už šanovať.

A tak im zadymil tymianom pod nos, že kýchajúci čerti zaraz postavili pred neho dvanásť rovnakých princezničiek a vrešťali:

– Tu ju máš, je to jedna z tých dvanástich. Ak ju spoznáš, môžeš si ju brať.

Potom sa čerti rozutekali po všetkých kútoch pekla, lebo nemohli vydržať vôňu tymianu.

Začal teda Klinko dymiť popod nos tým dvanástim paničkám. Jedenásť ich začalo od tymianu kýchať ba dvanásť nie. Tú si vzal a v mene božom sa s ňou pobral z pekla.

Ide s ňou horami, ide dolami – dobehne ho prvý čert:

– Stoj, Klinko, princezná ešte nie je tvoja.

– A čiže by bola? – pýta sa Klinko.

– Toho, kto rýchlejšie pobeží a prvý sa stratí za tamtým vrchom, – vraví čert.

– Ech, s takou hlúposťou sa ani nebudem unúvať. Na také preteky stačí aj môj mladší brat, čo spí hentam, pod kapustným listom. Len pokýv listom, aby sa zobudil – a môžete bežať.

Pokýval čert kapustným listom, spod kapustného listu vyskočil zajac, a kým sa čert spamätal, už bol za vrchom. S ovisnutým nosom sa vrátil čert do pekla.

Ide zbojník Klinko s princeznou ďalej, ide horami, ide dolami, keď ho dobehne druhý čert:

– Stoj, Klinko, princezná ešte nie je tvoja. – A čiže by bola?

– Toho, kto hodí druhého o zem, – vraví čert.

– Ech, s takou hlúposťou sa ani nebudem unúvať. Na to stačí aj môj starší brat, čo spí hentam v brlohu. Zakrič mu do brlohu, aby sa zobudil, a môžete zápasiť. Zakričal čert do brlohu, z brlohu vyliezol medveď, chytil čerta do dvoch láb a tak ho tresol o zem, že sa ocitol až pri pekelnej diere a tam ostal ležať ako kus dreva.

Ide zbojník Klinko s princeznou ďalej, ide horami, ide dolami, a dobehne ho tretí čert:

– Stoj, Klinko, princezná ešte nie je tvoja. – A čiže by bola? – Toho, kto hlasnejšie zahvízda.

A hneď čert zahvízdal, až sa otriasli vrcholce stromov a ozvena prišla až zo siedmej doliny.

Klinko sa iba zasmial a začal chodiť po hore a vytínať mladé brezy.

– Čo to vytínaš? – čudoval sa čert.

– Musím najprv brezovými húžvami sebe, aj princeznej, aj tebe, aj všetkým čertom v pekle poobväzovať hlavy, aby sa nám neroztrhli, keď budem hvízdať. Naľakal sa čert a zutekal do pekla.

Tak sa Klinko aj s princeznou šťastne vrátil do zámku. Kompit kráľ sa potešil, keď videl znova dcéru, a dodržal svoj sľub: dal princeznú za ženu zbojníkovi Klinkovi a pridal mu k nej aj polovicu kráľovstva.

A čo zbojník Klinko? Zbojnícke remeslo nie je pekná vec, tak zavesil ho Klinko na klinec. Načo by zbíjal, keď bol kráľom? Uspokojil sa aj s tým málom. A radšej zveľaďoval kráľovské imanie, aby mali čo zbíjať aj tí mladší, čo sa na zbojnícke remeslo ešte iba chystajú. Bodaj by aj iní králi len vládli – a nezbíjali.

Z knihy Veľká kniha slovenských rozprávok, prerozprával Ľubomír Feldek.

Zbojník Klinko bol určite vďačný za svoju princeznú. Vďačnosť je hlavnou myšlienkou tejto večernej modlitby.

Svätý Ignác bol presvedčený, že vďačnosť je jednou z najvznešenejších čností. A tiež veril, že koreňom každého hriechu je nevďačnosť. Dáva to zmysel: hriech je v podstate zneužitie darov, ktoré nám Boh dal. Ak sme naozaj vďační za nejaký dar, určite ho vedome nezneužijeme. Nasleduje spytovanie svedomia: za čo som dnes vďačný Bohu.

SPYTOVANIE SVEDOMIA – EXÁMEN Č. 15 VĎAČNOSŤ

1. Rozdáme každému papieriky a perá.
2. Modlitba: Prosím Ťa, nebeský Otče, pomôž mi dnes odhaliť všetky Tvoje dobrodenia prítomné v mojom živote: skutočne veľké, ale aj malé.
3. Pýtam sa: „Za čo som dnes najviac vďačný? Čo ma naplňa radosťou a vďačnosťou?“

Zvyčajne okamžite zide na um:

- ★ nejaká osoba – moja sestra/brat, animátor, salezián, rodičia,...
- ★ miesto – táto vykúrená chata, môj domov, oratko na Kalváрке,...
- ★ udalosť – cesta na tábor, moja odvaha na večernej hre, kamarátov úsmev,...
- ★ vec – táborové spoločenstvo, pomoc animátora.

4. Pomenujem tento dar pred Bohom: Počas toho hovorím: „Ďakujem ti, Pane.“

5. Teraz necháme 3-4 minúty ticha, aby sme si premietli v duchu tento deň a našli niečo za čo sme Pánovi vďační. Alebo niekoho za koho sme vďační.

6. Počas tých 3-4 minút môžem na papierik napísať meno osoby alebo niečo za čo som vďační. Potom to v tichosti môžem umiestniť do nádoby pri sviečke. Takto spoločne vytvoríme súhrn našich vďačností pre Pána.

7. Modlitbu ukončíme tromi Zdravsmi.

- ❖ prvý: za dar povolania a rozhodovania sa podľa Božej vôle
- ❖ druhý: za dar čistoty

❖ tretí: za vernosť Bohu a jeho radostnému posolstvu

PIATOK

RANNÉ MODLITBY

- počas výletu

Čítanie z evanjelia:

(Modlitba k Duchu Svätému - vlastnými slovami, krátko)

Z evanjelia podľa Marka

Boli na ceste a vystupovali do Jeruzalema. Ježiš išiel pred nimi a oni trpeli a so strachom išli za ním. Opäť vzal k sebe Dvanástich a začal im hovoriť, čo ho očakáva: "Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, vysmejú ho, opľujú, zbičujú a zabijú, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych. (Mk 10, 32-34)

Zamyslenie a otázky:

- **Mladší:**

Aj my sa vydávame na ťažkú cestu, rovnako ako Ježiš - on išiel do Jeruzalema, aj keď vedel, že ho tam čaká smrť. Nebál sa ísť "v ústrety problémom". Aj my možno vidíme často pred nami nejaké problémy - niečoho sa bojíme, čakajú nás ťažké písomky v škole, niečo sme vyviedli a bojíme sa, že bude problém atď. Mali by sme k tomu zaujať postoj ako Ježiš - ísť v ústrety aj tým problémom s nádejou.

Ako riešim svoje problémy?

Neutekám pred nimi?

- **Starší**

Ježiš je na ceste ku smrti. Dáva to vôbec zmysel? Prečo neušiel niekam ďaleko, preč odtiaľ? Čo by si robil na jeho mieste ty? Aj my máme svoje problémy, ktoré nás čakajú doma, v škole, medzi kamarátmi. Ako na ne reagujeme? Utekáme od nich či im čelíme? Aj Ježiš išiel na smrť - mal stres, bál sa, ale išiel, lebo vedel, že to skončí nedeľou - zmŕtvychvstaním. Veríme aj my v to, že všetky naše problémy končia "vzkriesením"?

Modlitba

Ježišu, prosíme ťa o to, aby sme sa nebáli čeliť svojim problémom, ťažkým situáciám, ktoré nás čakajú. Daj nám veriť, že ak to zveríme Tebe, všetko to skončí vzkriesením.

Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu

DUCHOVNÁ OBNOVA

Pointa: poukázať na to, že nie vždy je možné hneď vedieť čo je dobré a čo zlé, a následne to oľutovať.

Trvanie: ½ hodina predstavenie témy, ½ spytovanie svedomia a ½ spovede

Úvodný príbeh: po ulici v starovekom Grécku (Atény) sa prechádza chlapec, ktorý dáva hádanku. Ak ju ľudia uhádnu, zaplatí im, ak nie, oni zaplatia jemu. V zavretých dlaniach drží malého vtáčika...ľudia majú uhádnuť či je živý alebo mŕtvy. Všetci vedia, že je to záludná hádanka, lebo chlapec môže (zatiaľ) živého vtáčika v okamihu zabiť...a vyhrať stávkou tak či tak. Preto sa s ním nikto staviť nechce. Chlapec sa zastaví aj pri filozofovi Sokratesovi a chce ho zosmiešniť. Opýta sa ho preto tú istú otázku: Je vtáčik živý alebo mŕtvy? Sokrates ani hlavu nezdvihne a odrovná chlapca: Vtáčik je taký akého ho ty chceš mať!

Aktivita: To isté platí aj o našom živote. Je taký aký ho my chceme mať. DO slúži na to, aby sme sa nasmerovali k dobrému a mali aj lepší život. Lenže...život je aj ako niekedy nezrozumiteľný komix z nasledujúcej aktivity. Dostanú do napr.: 4 skupín 4 rôzne rozhádzané komixy a je ich úlohou poskladať z nich príbeh podľa logického poradia. T.z. musia najprv pochopiť pointu príbehu a na základe toho usporiadať rámičky v obrázku. Nie je to náročné a ide sa na čas medzi skupinkami. Komixy mám prefotené a pripravené pre každú skupinu.

Vysvetlenie: keď pochopím pointu príbehu viem ho usporiadať od začiatku do konca. Najprv musím vedieť o čo ide? kto je dôležitý? Kto je dobrý a kto zlý? Aj náš život je na začiatku jednoduchý a čistý, ale postupne si ho hriechom zanášame. Vraj denne priemerne urobíme 10 chýb alebo priamo hriechov. Celé ľudstvo (7 miliárd) za deň urobí 70 miliárd, za rok (365 dní) to bude 25 triliónov.

JK zomrel na kríži za každý náš hriech a tým nás vykúpil. Nám sa už stačí iba načiahnúť za odpustením. A máme na to skvelý prostriedok - Sv. spoveď. Využívame ju dobre? Sen don Bosca nám veľa napovie (mám ho tiež prefotený). Sen chce povedať, že diabol straší mladých tromi slučkami, aby sa zle spovedali: 1. nepovedať hriech, 2. neoľutovať ho, 3. nedávať si nijaké predsavzatie.

Po prečítaní (lepšie prerozprávání) sna DB sa začne spytovanie svedomia podľa vekových kategórií...a následne sa dá možnosť vyspovedať sa.

!!! treba pripomínať ticho počas obnovy...;-)

VEČERNÉ MODLITBY

Téma: Ako sa stať svätým?

Don Bosco hovoril svojim chlapcom, o ktorých sa staral: (možno mladším vysvetliť, kto bol Don Bosco, že to nie je Don Bosco Show a že sa staral o chalanov, ktorí boli opustení a postavil pre nich vlastne domov a z toho vznikli oratóriá - verím, že animátori vedia)

Stačí byť veselý, plniť si dobre svoje povinnosti a byť s priateľmi.

Znie to tak jednoducho, však? Veselí sme skoro stále, ak si stačí robiť si domáce úlohy a doma popratať raz za týždeň, v nedeľu do kostola pôjdem a s kamošmi som stále. Áno, je to jednoduché, aj keď takýto prístup asi nie je úplne to, čo myslel Don Bosco. Skúsme si to trochu vysvetliť.

Veselosť je úprimná radosť, veselosť neznamená, že sa budem stále len smiať, aj keď ma niečo vážne trápi. Ale znamená, že verím Bohu, že aj v ťažkostiach je pri mne a pomôže mi - a vďaka tomu sa stávam veselým.

Plniť si dobre povinnosti znamená, že mám z týchto povinností aj maličkú radosť - aj z domácej úlohy, aj z umytia riadu.

Byť s priateľmi neznamená len s nimi len tak tráviť čas, ale zmysluplne ho využívať: rozprávať sa s nimi o tom, čo prežívame, napomínať sa navzájom, ak robíme niečo zlé - vytvárať úprimné vzťahy a pomáhať si v ťažkostiach - zvlášť v takom veku, ako sme teraz.

Takže Don Bosco aj nám teraz hovorí jasné odporúčania, ako sa stať svätými a dostať sa do neba - veselosť, povinnosti a priatelia.

Môžeme si teraz premyslieť, čo sme dnes pokazili aj v dnešný deň. (chvíľa ticha)

Teraz môžeme povedať, za čo by sme chceli poďakovať. (môžu aj nahlas)

A teraz spoločne poprosme Pána Boha o všetko, čo potrebujeme. (nezabudnite poprosiť o svätosť)

Otče náš

Zdravas Mária

Sláva Otcu

SOBOTA

RANNÉ MODLITBY

Pred modlitbou: usadiť táborové spoločenstvo do kruhu. **Rozdať chlapcom modlitbu k Duchu Sv.**

Evanjelium: (Lk 11, 5) - *Potom im hovoril: Keď niekto z vás má priateľa a pôjde k nemu o polnoci a povie mu: Priateľ môj, požičaj mi tri chleby, lebo mi priateľ prišiel z cesty a nemám ho čím ponúknuť; a on by znútra odpovedal: Neobťažuj ma; dvere sú už zatvorené a deti so mnou v posteli; nemôžem vstať a dať ti; hovorím vám: Keď aj nevstane a nedá mu preto, že mu je priateľom, pre jeho dotieravosť jednako vstane a dá mu, čo potrebuje. Aj ja hovorím: Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené; lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené. Alebo či je medzi vami otec, ktorý by podal synovi kameň, keď si pýta chleba? A keď rybu, či mu podá hada miesto ryby? Alebo keď si pýta vajce, či mu podá škorpióna? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá Otec nebeský Ducha Svätého tým, ktorí Ho prosia?*

Prosme si teda aj my o dary Ducha Svätého!

Príď, Duchu Svätý, tvorivý,
príď svojich verných navštíviť;
naplň nám srdcia milosťou,
ktoré si stvoril múdrosťou.
Tešiteľom si nazvaný,
dar Boží z neba nám daný,
zdroj živý, láska, oheň v nej
i pomazanie duchovné.
Ty, darca darov sedmorých,
prst Boží v dielach stvorených;
ty, prisľúbenie Otcovo,
dávaš reč, slovo Pánovo.

Osvieť nás, ducha posilňuj,
do srdca vlej lásku ohnivú;
keď telo klesá v slabosti,
vzpriamuj ho silou milosti.
Pred nepriateľom ochráň nás,
svoj pokoj daj nám v každý čas;
nech vždy pod tvojím vedením
vyhneme vplyvom škodlivým.
Nauč nás Otca poznávať
a jeho Syna milovať
a v teba, Ducha obidvoch,
daj veriť vždy, vo všetkých dňoch. Amen.

Záver: ešte pozdravme našu duchovnú matku, Máriu 3x zdravas (ako DB).+ v kruhu každý chlapec povie meno svojho patróna (sv. jeho meno) a všetci spolu odpovedáme "oroduj za nás." Na záver animátor povie Sv. Don Bosco, "Oroduj za nás!".

VEČERNÉ MODLITBY

Pred modlitbou: usadiť táborové spoločenstvo do kruhu.

Začiatok: Otče náš

Príbeh: *Tento krátky príbeh hovorí o tom, ako jeden zaneprázdnený človek dlho hľadal a dlho nevedel nájsť ticho. Tento človek žil podobne ako ty. Neustále sa ponáhlal za "dôležitými vecami" a niekedy sa pozabudol, a ponáhlal sa aj za tými nedôležitými. Takýto človek si to ani neuvedomí, prečo sa vlastne ponáhlal, prečo je neustále zaneprázdnený. Nedá sa však takto žiť donekonečna, a preto sa tento človek vybral na návštevu kláštora, že tam ticha bude určite dosť, aj pre neho. Tam on ticho určite nájde.*

Na dvore kláštora človek stretol mnícha a pýta sa ho, či je tu správne – že už dlho hľadá ticho, či ho tu nájde, či tu je ticho. Mních mu neodpovedal, mlčky pokračoval svojou cestou s prázdny vedrom ku studni po vodu. Návštevník sa bez slova pobral za ním, trpezlivo čakajúc na mníchovu odpoveď.

Keď prišli ku studni, mních pokračoval vo svojom – spustil vedro do studne a plné ho vytiahol hore. Potom mních hovorí mužovi: "Pozri sa dolu, čo tam vidíš?"

Muž sa naklonil a hovorí: "Nevidím nič! Je to hlboko a je tam tma."

Mních položil vedro naplnené vodou na schodík studne a sadol si vedľa neho. Po chvíli mních hovorí mužovi: "Pozri sa znovu."

Muž sa pozrel do studne, na mnícha, opäť do studne a tam sa už zostal pozerat' dlhšie. Potom hovorí mníchovi: "Vidím sa tam! Vidím tam svoj obraz." Mních odpovedal: "Vidíš, tak je to aj s tichom. Hladina bola nepokojná, v žblnkajúcom rozruchu z vedra. Potom sa hladina upokojila, voda sa ustálila a ty si uvidel svoj obraz. Tomuto ťa učí ticho.

V tichu môžeš objaviť samého seba, svoj reálny obraz."

Nasleduje 1min ticha a potom sa animátor ozve:

Evanjelium: Mt 6,19–21

Pravé poklady: "Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničia a kde sa zlodeji dobývajú a kradnú. V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani moľ ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce."

Záver: Pod tvoju ochranu sa utiekame.. Za celý dnešný deň nech je sláva Otcu.. + v kruhu každý chlapec povie meno svojho patróna (sv. jeho meno) a všetci spolu odpovedáme "oroduj za nás." Na záver animátor povie Sv. Don Bosco, "Oroduj za nás!".

NEDEĽA

RANNÉ MODLITBY

Evanjelium:

Na ceste do Jeruzalema prechádzal Ježiš pomedzi Samáriu a Galileu. Ako vchádzal do ktorejś dediny, išlo oproti nemu desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasne kričali: „Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!“ Keď ich uvidel, povedal: „Choďte, ukážte sa kňazom!“ A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: „Neočistilo sa ich desať? A tí deviaty sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu? A jemu povedal: „Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila.“

Mladší

Čo urobil Pán Ježiš v tomto evanjeliu? Ako sa mu za jeho čin odplatili uzdravení? Ako by sme sa správali my?

Aj my často o niečo prosíme - už len tu na tábore sme prosili o to, aby dobre vyšiel, o dobré počasie, aby sa nikomu nič vážne nestalo. A teraz, keď sa nám (niektoré) veci splnili, ako sa správame k Ježišovi my? Vrátime sa k nemu a poďakujeme sa mu? Alebo to necháme tak?

Ďakujeme Pánu Bohu za celý tento tábor. Skúsme sa teraz stíšiť a predstaviť si najkrajší moment, ktorý sme zažili na tomto tábore.

Skúsme si spomenúť na všetky pekné chvíle a pocity, ktoré sme zažili na tomto tábore.

Skúsme si spomenúť na všetky dobré skutky, ktoré sme spravili na tomto tábore. Spomeňme si na chvíľu keď nás niekto potešil, či rozveselil.

Spomeňme si však aj na chvíle keď sme urobili niečo nepekné, niečo čo ostatných nahnevalo alebo sklámalo.

Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu

Starší

Čo sme si všimli na postoji malomocných v evanjeliu? (možno je potrebné vysvetliť, čo znamenalo molomocenstvo - choroba, pri ktorej odumierali časti tela a bola veľmi nákazlivá, ľudia vyzerali strašidelne a žili mimo dedín - boli vyhnaní) Čo ste si všimli na postoji Ježiša? Ako by sme sa zachovali v takýchto situáciách my? Tešili by sme sa z uzdravenia a zabudli na toho, kto nás uzdravil alebo mu išli prejavovať vďaku? A ako sa správame v našich - možno "bežných" situáciách? Keď prosíme o dobrý výsledok písomky a vydarí sa? Alebo keď prosíme o zdravie a vyliečime sa atď.? Rovnako aj teraz, prežili sme pekné dni spolu - ako sa zachováme k tomu, ktorý nám to všetko dal - k Bohu?

Podďakujme teda Bohu za všetko, čo sme zažili. Skúsme sa teraz stíšiť a predstaviť si najkrajší moment, ktorý sme zažili na tomto tábore.

Skúsme si spomenúť na všetky dobré skutky, ktoré sme spravili na tomto tábore. Spomeňme si na chvíľu keď nás niekto potešil, či rozveselil. Poďakujme za to všetko Bohu a popri dnešnom dni môžeme poďakovať aj ľuďom, vďaka ktorým sme tieto momenty zažili - kamarátom, saleziánom, animátorom. A nezabudnime aj v našom "bežnom" živote ďakovať za všetko, čo dostávame.

Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu